

1882-02-11

þý • ¼ ¬ , ð ¼ µ ½ ï Ä ¹ Ä ð À µ Á - " . ¼ ± Á Ø
þý ½ - ð ½ À ð » Å , Á ® » Å Ä ð ½ ½ ð ¼ ð Ä Ø

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11281>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

AΛΗΘΕΙΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΙΔΟΜΕΝΗ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

દ્વારા કેવી રીતે પ્રાપ્ત હોય તું અને આ પ્રાપ્તિ કેવી રીતે પ્રાપ્ત હોય તું અને

Ἐμάνθομεν ὅτι τὸ περὶ Δημαρ-
χείων νέον πολυμερύτον νομοσγέδι-
ον, ὅπερ ἔχαλκευσαν οἱ ἐν τῷ ἔνδι-
νῳ παλαιτιῷ ἀποτελοῦντες τὸ λεγό-
μενον νομοθετικὸν συμβούλιον, ἀνα-
στέλλεται. Ἀγνοοῦμεν ἂν ή εἰδῆσις
αὕτη ἔγηται ἀληθείας καὶ ἂν οἱ ἐν
Κύπρῳ περὶ τὸν Μ. Ἀρμοστὴν Σό-
λωνες καὶ Λυκοῦργοι ἐνόησαν ὅτι
καὶ τὸ νέον αὐτῶν ἔξαμπλωμα ἔσει
νὰ ριζῇ, ὡς τόσα ἄλλα, εἰς τὸν
καπιάδα. Πολλάκις ἐγράψαμεν καὶ
διεκρύζαμεν ὅτι ὁ τόπος δεῖται νο-
μοθετικοῦ σώματος προεργούμενου
ἐκ τοῦ λεοῦ καὶ γινώσκοντος τὰς
σινέγχας τοῦ τόπου, ὅπως ἐν γνώ-

προδημοτισεύωσιν ἐν νομοσχεδίᾳ πᾶ-
σαν ἐπιταγὴν τρὶν ή αὐτῇ γενηται
νόμος, μελλων νὰ λειτουργῇ ἐν τῷ
τόπῳ; Τὰ δημαρχιακά ἡμῶν ἐπὶ το-
σοῦτον καὶ ρὸν διακελοῦσιν ἔκρυθμα,
ἄττε δὲν εἶναι μεγάλη ή ζημία ἢ
ἡ ἔκρυθμότης αὐτῇ διαφέσῃ ἐτὶ ἐπ’
ὅλιγον, προκειμένου νὰ διορθωθῶσι
καὶ διευθετηθῶσι καὶ ταῦτα μετὰ
τῶν τεσσάρων ἄλλων, ἃν τὸ Σεβε-
στὸν ἐν Λονδίνῳ ὑπευργεῖον εὑδοκή-
σῃ νὰ ἐπιδῷ ἵλεω ὄμματι ἐπὶ τῶν
μετριοτάτων αἴτιματων, ἀ ὁ τῆς
Κύπρου λαὸς εὐτεβάστως παρ’ αὐ-
τοῦ ἐκλιπαρεῖ. Οἱ ταχθεῖς πέροις ἐν-
αρξῖν τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ ρὸς
τῆς πόλης, τὰ ἴκανα τοῖνοι μέτεπίστει

τῶν θαρβαρικῶν πλέσεων, μετ' ἐκ-
τάκτου παλμοῦ συνησθάνθημεν τὴν
ὅς ἀγγέλων γαρδῆς ἐλευσίν τῶν
Ἄγγλων εἰς τὴν νῆσόν μας. Προσ-
ῆλθον εἰς τὰς ἀκτὰς ἡμῶν οἱ ἀτρό-
μητοι ναυτικοὶ τῆς M. Βρετανίας,
ἀνεπέτασαν τὰς σημαίας τῶν εἰς
τὰ τουρκικὰ φρουρία καὶ συνεπετά-
σθη θαμμῆσσον καὶ ἡ ἡμετέρα ιδέα
πρὸς τὴν παθητὴν ἐλευθερίαν. Πλὴν
καταπεπληγμένοι ἐκ τῆς τέως
ῳδότητος τῶν Ὀθωμανῶν, δὲν ἔ-
πιστευομεν ἀπαντες ἀμέσως ὅτι
τοῦτο ἔσεται ἡμῖν ἀμετος ἐλευθερί-
α. Τινὲς μὲν ἐνέδιδον εἰς τὴν ιδέαν
ταύτην, ἔτεροι δὲ .., ἔχαρακτήρι-
σαν τὴν πετερβολὴν .., εἰσὶνος τι-

κόσμον ἄπαντα. Τὰ τῶν παρέδρων πρᾶσωπα ἐκλέγονται παρά τὸν νόμον ἡ διορίζονται ἀνευ ἀναλογίας τοῦ ἐν τῇ νήσῳ πληθυσμοῦ. Τὰ δημαρχικὰ συμβούλια ὑπεξώρησαν πρὸς τὰς αὐλαὶρεσίας καὶ μόνον πρόεδρος τις ἐν τῇ σκηνῇ τῆς πολιτείας παριστᾶ προσωπὸν ὃς μὲν πολίτου, ὃς δέ ^{οὐ} Ἀγγλου συναγρεωνύμενος τοῖς ξένοις καὶ τοῖς μακρῷν ἥμαν κατανοήσας τὴν ἴδιαν ἡμῶν ἔξασθενησιν. Οἱ Μ. Ἀρμοστὴς τότε ὑπέσχετο τὴν τήρησιν τῶν ἥμαν καὶ εἰμιων τοῦ τόπου ὁ μιλῶν παρρησίᾳ· οὐ μόνον τοῦτο δεν ἔξεπληρώθη, ἀλλὰ καὶ πώγωνες ἀνέπτυσαν παραπλανήσεις.

δυνται, ὅπερ θέλει, ὡς εἰκός, συνεπά-
γγέλει καὶ τὴν προσγωγὴν τῶν τῆς
Κυβερνήσεως ὑρ' ὅλας τὰς ἐπόψεις
συμφερόντιαν. Πρὸς τοῦτο κατηρτί-
σθησαν ἐπιτροπαῖ, συνετάχθησαν,
ὑπεγράφησαν καὶ ἐπεδόθησαν παγ-
κύπεριοι ἀναφοραὶ, συνεζητήθησαν
πλέον ἡ ἄπαξ, τὰ περὶ τούτου μετὰ
τῶν διοικούντων ἡμᾶς, ἥλπίζομεν
δὲ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ὅλαι αὗται αἱ
παραστάσεις καὶ δίκαιαι ἡμῶν αἰ-
τήσεις θέλουσι ληφθῆ ὑπ' ὅψει ὑπό^τ
τῶν φιλανθρώπων ὑπουργῶν τῆς Σ.
Ανέστης, ἀροῦ ἡ ἀγγλικὴ φρεγὶ οὐ-
δὲν, ἀπολύτως οὐδὲν θέλει. Κηδεμῆ,
πολὺν ἔχει, καθεῖται μετανιετεῖ.

καράδοκει τὴν ἐκ Λονδίνου ἀφέζουμε-
νην βελτίωσιν τῆς ἐπιτού τύχης,
τὴν μοιραίως χρειοῦσιν ἐν καχεῖαι
οἱ νῦν ἀρχοντες αὐτοῦ, ὑπ' ἀνεξ-
ηγήτου πρὸς αὐτὸν δυσμενείας κα-
τεχόμενοι. Ναί· τὴν περὶ δυσμενεί-
ας τῶν παρ' ἡμῖν ἀρχοντων ταύ-
την ιδέαν ἡμῶν πολλάκις ἀνεπτύ-
ξαμεν ἐν μακροσκελέσιν ἄρθροις,
δυστυχῶς δ' αὕτη ὁστιμέραι εἰπορεών-
νυται παρ' ἡμῖν καὶ δὴ ὡς μία τις
τῶν πολλῶν εἰπορεών χρησιμεύει
καὶ τέ ἐν μακαρίᾳ τῇ ληξει περὶ¹
Διηγεργείων νομοσχεδίον. Οὐδὲν
λαττον ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἀγαθῶν πε-
ριείμονεν, διβτι μακρὰ πικρὰ πε-

καὶ κεραυγίας ὡς σόνειρον διατρέχον. "Ἐλνε τοῦτο, ἐλεγέ τις τῶν παρὸν ἡμῖν, νὰ γελᾶ τις, εἰνε καὶ νὰ θαυμάσῃ, θεώμενος τὴν μετὰ θάρρους προέλευσιν τῶν Ἀγγλων εἰς τὰ Θθωμανικὰ φρουρία." Δεν ήδουντήθη τις τῶν παρὸν ἡμῖν νὰ νοήσῃ ἔκτοτε τὸ πνεύμα τῆς ἀλλοκότου ταύτης κατακτήσεως. Ὁ Πα-
πᾶς καὶ ὁ πρὸς τοῦτο ἔκτακτος τῆς Τουρκίας ἀπεσταλμένος καὶ οἱ Καιμακάμαι μόνοι κατεβίβασαν τὰς Τουρκικὰς καὶ ἄντ' αὐτῶν ἀνύψωσαν ἄνευ αἰδοῦς τὰς Ἀγγλικὰς σημαῖας. Ἡτο καὶ τοῦτο ἀρά γε ἀπέρρεια τοῦ Ρωσικο-τουρκικοῦ πολέμου; Ὁ χείμασσος τῶν πολέ-

την ἡδη φορέν ύποσθληθέντες εἰς τὸν
τῶν κοινῶν καταδίκην ἀνευ εὐλογού
φανοῦς αἰτίας. Αὐθαρεστίαι τότε
μέγισται τῶν ὑπαλλήλων καὶ νέα
σχέδια ἐπίεσταν τὸν λαὸν τῆς νή-
σου. — Ἐκπληγτομένων διὰ ταῦτα
ἥμων καὶ ταραττομένων, ἐκινήθη
ἡ περιεργος δίκη, καθ' ᾧ ὁ Φίλιψ
ἐκεῖνος ἐδίκαζεν ἐπὶ ἐβδομάδας τὸν
τότε διαικητὴν Λευησσοῦ καὶ τὸν
νῦν Ποιμενάργην τῶν Κιτιέων, κι-
νήσας τὸν θαυματιμὸν καὶ τὴν ἀ-
γανάκτητιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.
Μετὰ τὴν δίκην ἐκείνην ἐμετράσθη
τὸ ὑφος τῶν Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων
καὶ ἡ πρωτοφανῆς καὶ παρέπεμ-
ψεινα τοιμήσθη.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΡΙΟΞ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΣ.

‘Antralay និងសាខាដី ពេលវេលា
និងបានការងារ 1875 ដែលបានរៀបចំ
ឡើងជាផ្លូវការរាជការ ដើម្បីបង្កើត
ពីភាពជាអាសយដ្ឋាន និងបង្កើត

τιμησε πάλιν παρέβασεν εἰς τὴν
Αγρίδιαν δεσποτεῖν; Πρὸς ταῦτα
οὐτοὺς μὲν οἱ σύμμερον κυριαρχούσε-
ναι δεν δινάμεθα, ν' ἀπεκτητώσωμεν.

Ναὶ μὲν ἐρῶμέν τινας τῶν Ἀγ-
γλῶν ἐνταῦθα διοικοῦντες, πλὴν
αἱ Σύραις τῆς Θιάκητσας εἰσὶν ὡς
πάλιν συλληφτί οἵτινες καὶ φέρουν τῆς
Γαύδεως ή Ἀγγλίας ἀποτύπωμα,
οὐκ οὐδὲ τοις ἄλλοις σχήμασιν ἔντειν
νομίζουσιν τις ποιεῖται, μέντος τῆς
συμμαχίας της Καρπίας. Οἱ Κα-
ρπίας διατηροῦσαι τὸν πόλεμον, οὗτοι

λεγον οὐκομετέλη τὰ φύσει
τὸν πάντην αὐτὸς εὑρεσθεῖται
ἢ ἀγνωστά μετὰ τῆς καθημερίας,
καὶ τῷ φυνταῖσι. Άντι τούτων
ἡμεῖς ἀναπένθιμον ἐπέρα καλλίσσων
τὸν Ταύρουν. Πλὴν φαίνεται ἡ
αύρα καὶ τὸ κλίμαξ ἐν τῇ πολυκρό-
νῳ δειλαῖκ τῆς νήσου ἔκβασιν
θέντα καὶ αὐτὰ, εἰσβάσιγνωσκαν
τοὺς νέους τούτους κυρίου μητρο-
οῖτηνες δίκην θιωμακτῶν λατρείαν
ἔργεινοτο χαλώσαντες τὸν Ιάκον εἰς
τὸ κράτος τῆς οἰδη πονητῆς τιμη-
νίας καὶ τοῦ Λαζαροῦ.

νήσος ἀντὶ νὰ ἴση θελτίσα τύχην,
ἀντὶ νὰ αἰτθανῇ ἐν ἑαυτῇ λειτουρ-
γῶν τὸ τεսτήμα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἰτο-
πολιτείας καὶ νὰ σύνεψῃ ὑπὸ τὸν
καινούργιον ἀποτοπτωσεῖς τὴν ὁ-
ραῖην γένη τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ-
ναντοῦ νὰ ὑπειπάται πρώτος ανὴ^ρ
κοινωνικαί εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, αὐ-
τῆς καὶ γένη τοῦ μὲν συμβούλια τοῦ
Πατρικοῦ ενσκεν τῆς κακιστῆς τοῦ νό-
μου ἐφασιλογῆς, ἔνεχεν τῆς αὐθαί-
τῶν ὅσων δρῶμεν μαλλον δὲ λυτίτε-
λη καὶ δραστικώτερον ἐπενεργοῦμ-
τα ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς σώματος τοῦ
Κυπρίου λαοῦ. Ἀντὶ δὲ τῆς ἐπιθυ-
μιας ἡμῶν ταύτης ἀνεβλάστησε τὸ
πεισμα καὶ ή ἀντιπάθεια μεταξὺ^ς
τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ ἐπικρα-
τούγτος φύλου τῆς νήσου. Ἐγεννή-
θη τὸ κακὸν ἐν τοῖς παραλιοῖς καὶ
γένη δρμητικῶς δρῶμεν αὐτὸς Βαΐνος
καὶ εἰς τὰ μεσόγεια.

(ΕΠΕΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΑ.)

卷之四

γεωργῶν καὶ σύμπαντος τοῦ Κυ-
πρίου λαοῦ, τὰ δὲ Δημαρχεῖα διὰ
τὸν αὐτὸν λόγον ἐν παρανόμῳ διατη-
ρήσει τὰ μὲν διατυρώνται ὄντει
προεδρῶν, τὰ δὲ ὅντει συμβούλων ἢ
παρεδρῶν καὶ πάσχουσιν ἀπὸ τῆς
ἐνάρξεως περίπου τῆς κατοχῆς.
Ποῦ τῆς Τουρκίας εἰδόμενν ἀποκο-
πήν τῶν προσέργων τόσον έργων
αν καὶ ὄγληρών τοῖς γεωργοῖς
ώς τὴν ἀποκοπὴν τοῦ 1881 ἢ ἀ-
γνοοῦντεν τίνες ἀπέκριψαν; Εν τινι
έργει οἱ πολλὰ εἰδότες ἔκεινοι ἐξε-
τίμησαν ὄντει θύρᾳ τόσου ἀδικα
πρὸς ἡμᾶς;

Γνωρίζουμεν τὰ ἐλεύθερα τῶν
Κυπριακῶν πατούσιων, πλὴν ἀγνο-
οῦμεν τὴν πρὸς τοὺς εὐαρίθμους ὑ-
πελλήλους ἀμέτρητον δεπάντην. Τὸ
Κύπριον τελεῖον εἴδηταν οἵσις
τοῦτο τὸν πόλεμον. Καὶ μάλιστα
τούτου, δὲν ἔδυνθινη νοσησάντη εἰς Βα-
ρρίους καὶ ἀσυνθίστηκε δεπάνας. Εἶναν
τρισσώπτων εἴθιταινων νὰ κελυφήσ-
σιν εἰς τὸν πλοῦτον μεγάλου βασι-
λείου. Ἀποροῦμεν πῶς εἴπον νὰ φυ-
λάξωτι τὰ ἔθυμα καὶ τὰ καθεστῶ-
τα τοῦ τόπου καὶ δεν ἐπρότεξαν
νὰ τηρήσωσιν οὐδὲ τὸ χωρίωτερον,
τὴν ἀτφάλειαν καὶ περιποίησιν τοῦ
Βάλαντίου τῆς νήσου. Ἀντὶ τούτων
λαίπτὸν φαίνεται εἰς τὰ παρελθόντα
τρία ἔτη τῆς κατοχῆς πρὸς διάρθω-
σιν τοῦ λόθους τούτου καὶ τῆς εἰ-
ρημένης ἀπριτεύσιας, ἐδίητεν αἰκά-
τειος νὰ πιεσθῶ τὰ Βαλάντια τῶν
Κύπριων ἐμπόρων καὶ γεωργῶν διὰ
πολλούς νέων φόρων καὶ βαρειῶν
ποιήσειν τὸν τερμόντον. Ἀλλ

στέρε φίνειν τὴν περιστεκτοῦς καὶ
οὐλγότερος ὅμας ὅδηγῶν ἀνθρώπων
ποὺς εἴλουσι· νὰ συμβούλεύωνται εἰς
ἔνστον θῆμάτων ἀείποτε οἱ "Αγ-
γλοι. Τὸ σφαλερὸν δὲ τοῦτο σύστημα
τῶν ἐν Κύπρῳ Αγγλωνύπαλλήλων
ἀπορρέον ἐκ τοῦ φόρου τῆς ἐαυτῶν
ἀποφύγεις συνεπάγει δυσύρρετα ἀπο-
τελεσματικά ἀνελόγως τῆς δυσμενεί-
ας τῶν ἔριωτισμένων. Εάν τοι φωμεν
βλέψῃς εἰς τε τὰς διορισμοὺς τῶν
οἰκαστῶν ἢ τῶν συνεργῶν αὐτοῖς,
διεκσίνομεν ἀλέσσως τὸ ἀτοποῦ τοῦ
κυρτήματος τούτου. Επειδημούμεν
εἰς τὴν Αγγλικὴν πόλιν πλεονε-

ରୁ ପାତ୍ରଙ୍କ ଦେଖାଇଲା

Οι τοὺς ἐκ Κορτῆς χωρίους οι-
χίσαντες ζαπτίδες, περὶ ᾧν ἕγγά-
ψαι μεν ἐν προτυγουμένῳ γάμῳ φύλλῳ,
ἔκασθέντες πρό τινων ἡμερῶν ἐν τῷ
ἐνταῦθα Γαβῆ καὶ ἀποδειχθέντες
διὰ μαρτυριῶν ἔνοχοι, κατεοικάσθη-
σαν εἰς μὲν εἰς δικηγον, τρεῖς δὲ εἰς
τριακονθήμεον φυλάκισιν. ὁ εἰς
δὲ ἡθωάθη. Οἱ οὐρανὸς μουλαζόμηντος
προσεπάθησεν, ὡς ἐμάθομεν, διὰ ψευ-
δομαρτυριῶν ν' ἄθωστη τοὺς ζεττιέ-
δας κατὰ ένοχοκοτήστητοὺς διετυγχά-
κητοις, μετρίς ὅμοις τῷ μποδια-
κητῇ κ. Θύμψωνι καὶ τῷ Εὐλογῷ
παρέθρω κ. Δ. Φραγκούδῃ αὐδέν
κατώρθωσεν· ἀλλ' ἐπρεπε, φρονοῦμεν,
νὰ τιμωρηθῇ αὐτός τε καὶ ὁ ὑπ'
αὐτοῦ παρουσιασθεὶς ψευδομάρτυς.

τῇ Ἑλληνικῇ καταγωγῇ ἡμῖν, ὃ
φεύλομεν νὰ διολογήσωμεν ὅτι ὡς
οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἐδείχθησαν ἀ-
γνωμονες πρὸς τοὺς εὐεργέτας τῶν
Ἀριστειδῆν, Θεμιστοκλῆ καὶ Σω-
κράτη, τοὺς μὲν δύο πρώτους εὗρ-
οτρακίσαντες τὸν δὲ τρίτον θανα-
τώσαντες, οὕτω καὶ ἡμεῖς οἱ τῶν
Ἑλλήνων ἀπόγονοι φυσικὸνεναι νὰ
ῶμεν ἀγνώμονες πρὸς τὰ τόσα εὐ-
εργετήματα τῆς παρουσίης ἡμῶν
Κυβερνήσεως, συνιττᾶμεν αἵτινα
τὸ περὶ Παναθηναϊκοῦ εὐεργέ-
τημάς Ιστορίας, μέροις εἰς τηναρι-
γνωμοτύνης τῶν προγόνων ἡμῶν
μέρος τῆς Ιστορίας ὑποδεξάμεντες
αὐτῷ ἡμέλησαν νὰ τῷ ὑποδεξατεῖ
καὶ τούτο, ἐσμὲν δὲ βέβαιοι ὅτι ὁ
καὶ Λαμπτεόντης δίσκον εὔρηκεν

Αντὶ τοῦ τῆς Κύπρου γενικοῦ λογιστοῦ κ. Μαρ. ἀναγράφοντος ἐξ Κύπρου, διωρίσθη ὁ τέως διευθυντὴς τῆς τῶν τελωνειῶν κ. Corb. Ο ἐν Λευκωσῷ δὲ διευθυντὴς τῶν τελωνείου κ. Γ. Πιεριόνης διωρίσθη προσωρινῶς, ὡς ἔμαθομεν, ὡς μισταρραστὴς τῆς Κύπρου τίσεως αντὶ τοῦ ἀπογράφειντος κ. Καραβία.

Κατά τὴν ἐπιστολὸν ἐφημερίδο
τῆς Κυβερνήσεως ἡ Α. Μ. ἡ Βασι-
λισσα ἐπεκύρωσε τὸν εἰς τὸ νομοθε-
τικὸν συμβούλιον τοῦ Κοινοβουλίου

κίνης μες συνεπιστημένου μετανοής αντί της
μακαρίτου Οἰκονομίδηου· ὁ διεριθμός
οὗτος ίσχύει ἐπὶ δύο ἔτη. Πότε λοιπόν
θὰ είσαι γνῶτιν αἱ πολυθρύλητα
μεταφρυμέτατις, ἃς μετὰ τοσούτων
παλμῶν καρδίας ἀναγένομεν;

Ἐκ Μόρφου ἐλάβομεν διατείχη
καθαπτούμενη τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρ-
χὴν ἔκεινην ὑπαλλήλου τῆς Μη-
τροπόλεως Κερυνέιας. Δὲν ἀμφιβάλ-
λομέν ὅτι ὁ ἑπαξίως ἀρχιερατεύω-
της Κερυνέιας Θελεὶ ἐπενέγκει τὴν
δεουσαν θεραπείαν μετ' ἀκριβῆ τῶν
πραγμάτων ἐξεταστεν, ἵνα μὴ διαι-
σύρηται τὸ τοῦ κλήρου ημαῖν θύναμα.

'Our Hero,'—Cyrus Herold.

κτήν Ιστορίαν καὶ θέλει νὰ διδάξῃ
ἡμᾶς ὅτι, ἀφοῦ καυγώμεθα ἐπὶ¹
τῇ Ἑλληνικῇ καταγωγῇ ἡμῶν, δι-
φεύλομεν νὰ ὀμολογήσωμεν ὅτι ὡς
οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἐδίχθησαν ἀ-
γνώμονες πρὸς ταῦς εὐεργέτας τῶν
Ἀριστείδην, Θεμιστοκλῆ καὶ Σω-
κράτη, τους μὲν δύο πρώτους ἔξο-
στρακισαντες τὸν δὲ τρίτον θανα-
τώσαντες, οὕτω καὶ ἡμεῖς οἱ τῶν
Ἑλλήνων ἀπέργονει φυσικὸνεναι νὰ
ῶμεν ἀγνώμονες πρὸς τὰ τόσα εὐ-
εργετήματα τῆς παρούσης νόμων
Κυβερνήσεως, συνιστάμενοι αὐτῶν
τὸ πρῶτον Ἐριάλτου μέρος
νησῆς Ησπαρίδης, περοῦσι τὴν πολι-
γνωμοσύνης τῶν προγόνων ἡμῶν
μέρος τῆς Ιστορίας ὑποδεῖξαντες
αὐτῷ ἡμεῖς διασαννοῦμεν νὰ τῷ ὑποδεῖξωται
καὶ τοῦτο, ἐσμὲν δὲ βέβαιαι ὅτι ὁ
κ. Δημητριάδης λίαν ὠφέλιμα μα-
θήματα θέλει ἀρουσῆν ἐκ τοῦ περ.
Ἐριάλτου μέρους τῆς Ιστορίας.

* * *

Οθωμανὸς κλέπτης, διὰ ρίζεως ποιήσας κλοπὴν καὶ καταδικασθεὶς διὰ τοῦτο εἰς φυλάκιστιν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ταβῆ κατόπιν ὅλων τῶν ἀπαγουμένων ἀποδεῖξιν, περιφέρεται ἀπὸ πολλοῦ ἀνὰ τὰς οὖσας τῆς Λεμησσοῦ γαυριῶν καὶ λέγων ὅτι δὲν εἶναι ἐν τῇ φυλακῇ διότι ἔκαμεν ἔφεστιν!!! Τι ἄρμαζει εἰς τοὺς

Ο ἐκ τῶν δύο Εὐλόγων πατέρων
δρῶν εν τῷ ἑνταῦθα Ταβῆ κ. Η-
ρακλῆς Μιχαηλίδης εἶναι τὴν ἔκ-
τῆς θύσεως ταύτης περιφάντησίν του,
ώστε τὴν εἰς μόνον Ἑλλην δικα-
στής ἐνταῦθα ὑπάρχει ἀπένειντι δύ-
ο Όθωμανῶν, τοῦ Καλῆς ἔχοντος
μάλιστα δύο υἱών.

Ἐκτὸς τοῦ προδημοσίευσθέντος ἐν
τῷ «Cyprus Herald», εὐχαριστῶ
οὐ πρὸς τὸν ἀπελθόντα διοικητὴν
Ἀμυνοχώστου λοχαγὸν Τζῆλε^τ τὰ
μέρους τῶν κατοικῶν Αμυνοχώστων,
ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς εἰδημοσίευεται μετά τούτων
τερον ἐν τῷ παραπλέοντι στήθει.

Τὴν Δευτέραν ἀπέδινε καὶ τὴν
Τρίτην ἔταψῃ νεαρός τις στρατιώ-
της τοῦ ἐντάκτηκ 35 τάγματος. Α-
τια τοῦ θανάτου τοῦ στρατιώτου
τεύτου εἶναι, διαστυχῶς, ἡ μένη. “
“Cyprus Herald” ὑποκτείνει τὸν
Θάνατον τοῦ ρήμέντος στρατιώτη
προύχεντεν ἢ «ποιότης» τοῦ ποιέ-
τος ποτοῦ καὶ συμβούλευει τῇ Κυ-
βερνήσει νὰ εξετάσῃ ἐπισταμένη-
τερή τῶν παιδιουμάνων τη τάνη
πιως ἐν αὐτοῖς βιάσαγωσι μεμιγμέ-
ναι εἰς βλασφομίαν οὐσίαν. Ήμεῖς σα-
νούλευ ἔπι τὴ ποιότης τοῦ θάνατον
«ποιότης» ἐπινέγοντες τοῦ θάνατον

μὴν λαβεῖν εἰς οὐκού τηροῦνται
τῇ «Ἀληθείᾳ» περὶ αὐτοῦ ἔγγραφη
σῶν, κατηγορεῖ τῆς «Ἀληθείας»
ὡς ὄποιος κακός εἴδοτον ἐπιτεθείσης
εἶναι δὲ ἔτοιμος, λέγει, ἐν πάσῃ
στιγμῇ νῦν ἀποδεῖξῃ στὶ ἀληθῆ εἰσι-
όσσα: ὑπέρ τῆς διουκήσεως γράψει
Ἐρωτᾶμεν λοιπὸν καὶ αὖθις τὸ
γεννάδαν τοῦτον διετί νὰ συνυπο-
γράψῃ μετὰ καὶ τῶν ἄλλων Πα-
ρέκου τὸ ἔγγραφον ἐκεῖνο, διὸν πα-
ριστατο ή θέσις τῶν παραγμάτων εἰ-
κατέστησε τοῦτο ἐκπιπερασθεῖς; Εἰ-
πεῖν δὲ οὐκέτι πότε τοῦτον παραγμάτων

λιπκού θάλπους αντιστήτη τα χρονοπόδει
δρα εί δέλαιοδερα επιχέουσιν ἔκει σκι
ἀν ἀξίαν των ἀρχαίων ἀλτῶν τῆς θεᾶς,
ἢ δέλατρευν ἡ Κύπρος.

Τὸ τῷ επήρειν τοῦ ἄκρου θάλπου:
νὶ πυρετοὶ συντελοῦσιν ὑπάρχωσι
τοῖς κετοικοῖς τὴν ἐκλυσιν ἔκεινη, ὡς τοῖς
ἀπὸ τῆς παλαιτάτης ἀρχαιότητος, ἀπε
τέλεις τὸ βάθος τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν.
Ἐν Πάφῳ μάλιστα ἐδημοιούσι πυρετοὶ κα
κοῦδεις, εἰ δέλγαις ὥμεροις ἀφρατάζοντες
τὸν μᾶλλον εὔρωσον ἀνθρωπον.
Ἐν τοῖς
δυτιλοίτοις μέροις τῆς ηγεσιν σταγιών
εἰσι θανάτιμοι οἱ πυρετοὶ εἰνὶ διαδει
ποντες τοῖς δερπτέοις δέδεται ἵκανη πο
ντες ποντες, ἀλλὰ καὶ θάνατος τοσοὶ^{ποντες}, διποντες ποντες οὐδὲν ἀντί^{ποντες}
οὐδὲ τοσοὺς ποντες τοσούς. Οἱ
ποντες δέ ἀν ἦ ἀρχικὴ τῶν πυρετῶν
ποντες, εἴναι ζέβαιον ὅτι ἐπέρχονται ἀς
ἐπὶ τὸ πλέιστον εἰ κρυολογηματος. Όδοι
ποροῦτες ποτε εἰς Παλαιστίνην εἰν ημέρᾳ
ἀφρούπον θάλπους, μεταξὺ Ράμλης φ
Ιερουσαλήμων, εἰχομεν απαγόρευτον ποντες
διανυγούσις ὑδατος, ἀλλὰ ψυχροτάτου. Ε
διερμηνεὺς πόλις εἶχε ποτε εἰκ τῶν ποντῶν κα
τὰ κόρον· ἦν ἀνθρωπος οὐδεμίος εἰκ τη
πλόγητος εἰς τὰς εἰδρεμάς εἰ διδέποτε
ἀντησειν. Οταν εἴχε πάντη πάντων "Δυ
τυχία μου, ἀνθρώπησαν, ίδιν ο πυρε
τός." ἦν ἀνθρωπος αὐτὸς, ο πλήρης
φύσις, δὲν ἦδηντο μα κρατημῆ ἐπὶ τοῦ
ζευκούς εἰ κεφαλὴ αὐτον ἐπιπτεν
ἀπὶ τοῦ εὔθους· εἶχε σκουδιών τροφ
ελεύθερον ἐπέρον τῶν ἀθράτων μας,
πάντων φ τούτους εἰς τῆς ζευς.—
ποντες ποντες, εἰ Κύπρος ποντες
ποντες ποντες: αἱ ἀρματίαι εἰ δισεν
ποντες, ποσούψιν εἰ Λίγυπτῳ φοβεροι, εἰ
εἰν ἤκιτα ιπακίδηνοι ἀλλοτε ὁ λοι
ρος ἀπήνεγκε θραύσιν καταπληκτικήν, μη
διάσιν τὸν πληθυσμὸν πολλῶν χωρίων,
ἀλλ' ἐπὸ πολλοῦ χρόνου οὐδὲν τούτους
ἀποταμα διετραύθη.

Τοιούτη πυγχάνει ὡς τῆς φύσεως ἀρ
μονία, ὡς ἡ μελέτη τοῦ ἀνθροῦ ἀπὸ^{τοῦ} οὐρανοῦ μιᾶς περιοχῆς παρασκεύα
ζει ψίδες εἰς τὴν τῶν προσώπων αὐτῆς.
Ἡ γενετικὴ τῆς Κύπρου σύνδεσις ἀπε
πλευτες γόνιμον ἀνθρο, διότι οἱ λίθοι
αὐτῆς, γηικῶς ἤκιτα εκληροι, εὐχρήσ
τοποτετέθησαν φ εἰσὶν ἀρκούτων ποι
καὶ διποντες χαρογήσασιν ἀπαλγίαν δεν
περιγέλλου, σιλίγιμος, πιτόνων φ μα
ρούσις. Η Θεραπείαν ἀποι μάνιος

τος τῆς Σλασήσιως, ὡς ἡδηντό τι: καὶ
μαυτηγήση πλούτων ἀν ἡ τῆς τρέποδος ἀ
χρι τῆς τῶν ἰστων ἄκρες φ τὸ ἔξαρτίση
τέλεος ἀποι ἀνέγκεις τρομηδείας οὐδενὸς
ἔξιθεν ταίμετος. Οἱ Κύπροι, λέγει ὁ
"Ελιμ, ισχυροῖσιται διτι οικούσι προνο
μινούχον γῆν φ ὅπι οι ἀγροί τῶν κατ'
οὐδὲν εἴτιν ὑποδεστεροι τῶν τῆς Αἰγα
πτου." Ο Αθηναίος ἀφηγεῖται ὅτι ὁ οι
τος τῆς Κύπρου τυγχάνει τοσούτῳ ἡδην
εἰς τὴν γενετη, ὡς σύνει τοὺς ἀνθρώ
πους δίκηρη μαγνητικῆ λθον. Ή Κύ
προς διετέλεστη λεπτὸν εἰς λίστην διαφό
ρους ειδίκεις ἢ παλλοὶ τῶν τεφημορά
ων τόπων τῶν πειράτων ὑπὸ τοῦ Βα
σιλευ, ἢ ἀπὸ τῆς Δηταί δέρπων
φ ο γῆ τῆς τελευταίς ταίτης περιοχῆς
φίμεται ὅτι ἐγένετο ὡς γενέσιοι τὸς
τέχνης, ἀλλ' οὐχὶ τὸν γεωργικὸν πλοῦ
τον τὸ περικαλλῆ ἐκ παραράσιον ἀρ
αιτῆς εἴσιν εὐφορα, φ διηπεικῆς ἀποι
ζηραίνουσιν ἀκόμη τὴν γῆν τούτην, ἀλ
λαγ τε φύσει εὐχαριστρῶν ἀπ' ειντίας
εἰ Κύπρος οι γεωργικοὶ φ εκλιματολ
γικοὶ δοι εσχηματισμον ἑδοφος γόνιμον
φ παρατεκνασον τὸς ἀδητητας κάστας
τοῦ ὑλικοῦ βίου, ὡς δὲν ἀλατρεύετο ἡ
Ἄθητε ἀλλ' ἡ Αφροδίτη. Ερ ηψω ν
τωσι εὐραρούση ὑπὸ ἐπεφύν γεωργικῆ,
η Δίημητρα ἔδι τὰ ὑπεραγούσιον ἔδιον φ
πράγματι τῷ εἰχον ἀνεγείρη τοιούτων
ταν. Ἐπὶ ἐνταί μάκτας πρὸ τῶν ἀστρῶν
τῆς Δίημητρας αἱ γυναῖκες ἀρίσται τῷ
τῶν ἀνθρῶν ἐπιμέτραι ἀδισάστης ἔδι
λον δι' ἀλληγορίας φ περιεργασμον ἐπὶ
ἡ θεοῦ θεοῦ τούτους τούτους τούτους
χαλαντη τῆς γενετης ἔργο.

[Επεται συνέχεια]

Πρὸς τέρψιν τῶν ἡμετέρων ἀνα
γνωτῶν θέλομεν δημοπιεύει ἔστιν
ὅτε ἐν τῷ τελευταίᾳ τοῦ φύλλου στ
λίδι καὶ πίνγρατη, τῶν διημάτων
δὲ τῶν λυτῶν θέλομεν μηδημονεύ
ει ἐσάστοτε. Αἰνίγματα, φέροντα
καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ αἰτιγματο
ποιοῦ καὶ τὴν λύσιν, θέλοντι δημό^{σιον}
σιενεσθαι ἀνερέαν.

—ο—
ΑΙΝΙΓΜΑ.

1

Εἰσι γυναικεῖς θάλποι οἱ θάλποι φ

καὶ τῆς ψυχῆς σου ἴντειν. "Αν δὲ

τοῦ θλού λέπρος

Τὰ τίσσαρα μον ἀρκτικά, δὲ μεταδόν αἰς

καὶ λόχια, ἔθιται χάριν μον πεζῆ φ

διανύρεις ορῶν πορείαν, θεωρῶν τοῦτον

τέρψιν. "Εὰν δὲ ἐκ τούτου τεχνιῶς μετάθεσιν τοι

ήσηρε, τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον

τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον